

24. april 2017

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2017 om Handicaptalsmand

(Medlem af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen)

I forbindelse med forslag til Inatsisartutlov om Handicaptalsmand, skal Siumut med glæde fremkomme med følgende bemærkninger.

De handikappede, der nu engang ikke kan tale, er ikke nødvendigvis stumme for altid, men har tværtimod noget på hjertet; de handikappede, der er blinde har ikke nødvendigvis noget imod at skulle se, faktisk er det således, at de handikappede er fuldstændig lige som os andre, der indimellem har et eller andet budskab, vi gerne vil ud med, ikke mindst har de handikappede følelser ligesom os. Nogle af de handikappedes handicap kan ikke umiddelbart ses med det blotte øje og kommer derfor indimellem udfor at blive misforstået. Desuden har de handikappede det reneste hjerte og de fortjener, at blive hørt og beskyttet, hvilket er vort ansvar at bane vejen for.

Siumut går højt op i, at de handikappede som fulgyldige samfundsmedlemmer skal integreres i alle forhold og i hele samfundet i det hele taget uden på nogen måde at marginalisere dem, at de handikappede skal have den støtte de nu engang har brug for ikke mindst, at boligforholdene skal være afstemt i forhold til deres handicap, ligesom, at deres behov for uddannelser som udgangspunkt skal bakkes op om.

Vi har gode forventninger til en Handicaptalsmands ordning. Vi glæder os meget herover, idet rigtig mange familier har manglet et sted, at kunne henvende sig og som nu - hvis forslaget vedtages - endelig kan realiseres. Set udfra hvor udstrakt Vort Land er og hvor barsk der kan være i det store land, så er det ikke altid lige let, at være handikappet heroppe hvorfor, at mange har følt magtesløshed, mange har følt sig rigtigt godt ensomme, rigtig mange har ønsket, at blive forstået, men har ikke haft noget sted, at henvende sig og har måttet leve sammen med den almindelige befolkning i årevis i al stilhed. Det er derfor, at den kommende Handicaptalsmand nødvendigvis må være en helstøbt skabning med et stort hjerte, idet opgaven er kæmpestor og meget udfordrende, samtidig med, at talsmanden må regne med at indstille sig på, at skulle kæmpe for sine sager og gå direkte efter målet.

Utallige er tårerne, der er løbet ned af kenderne på forældre og nære pårørende, og vi så det og kunne ikke tørre deres øjne, utallige er de forældre, der har måttet skilles fra deres børn – ja vi hørte om dem, men kunne ikke gøre ret meget for dem. Utallige er de familier der har manglet noget, at støtte sig op af og et sted, at henvende sig omkring de tunge og uoverkommelige livsvilkår, som de ellers gerne ville have gjort noget ved og som ingen kunne magte alene. Ja, utallige er historierne om de handikappede og de forhold, som de lever under og som vi kunne fortælle om i timevis, nu er der trods alt tændt et lys og vi vil derfor fra Siumut, på det inderligste på deres vegne takke for, at der nu etableres en handicaptalsmands ordning, hvor de handikappede vil opleve, at blive bakket op og hvor der nu forhåbentligt vil blive banet nye veje for dem.

Vores politiske opgave her er, at skabe rammerne i form af en lovgivning, hvorfor det endvidere er vigtigt, at vi er helt årvågne i denne proces hvor Handicapstalsmands institutionen er under opstart, at vi passer på, at vi ikke taber denne mulighed på gulvet. Vi vil gerne benytte anledningen til, at takke Vivian Motzfeldt, Siumut, for at have kommet med dette forslag.

Vi vil derfor på det foreliggende grundlag indstille, at forslaget videresendes til Sundheds- og Familieudvalget til en grundig bearbejdning inden forslaget skal under andenbehandling.

Endvidere vil vi gerne takke Naalakkersuisut for, at de har haft viljen til at få søsat dette arbejde.

Laura Táunajik
Siumut